

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovaným: **1) Ministerstvo dopravy,** se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, **2) Magistrát hl. m. Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2018, č. j. 11 A 225/2017 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném 2) záznamu ve výpisu z bodového hodnocení řidiče, podle něhož rozsudek Okresního soudu Praha – západ zrušil odvolací Nejvyšší soud České republiky, rozsudek vydal nezákonný soudce, a po žalovaném 1) provést kontrolu záznamu a provedení této kontroly jedenkrát měsíčně čitelně potvrdit.

[2] Žalobce v podané žalobě požádal o přiznání osvobození od placení soudních poplatků a záloh pro toto řízení, a dále o ustanovení zástupce z řad advokátů. Městský soud žalobce dne 14. 12. 2017, č. j. 11 A 225/2017 - 6, vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení výzvy na přiloženém formuláři osvědčil a prokázal své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Výzva byla žalobci doručena dne 21. 12. 2017, žalobce na ni však nijak nereagoval.

[3] Městský soud dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by splňoval předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, a návrhu žalobce na osvobození od placení soudních poplatků a záloh proto nevyhověl. Městský soud nevyhověl ani návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť nesplněním předpokladů pro osvobození od soudního poplatku nebyla splněna jedna ze dvou zákonem stanovených podmínek. Soud proto návrh žalobce zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaných

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá pouze to, že napadeným usnesením byla porušena rovnost zbraní a tedy jeho právo na spravedlivý proces.

[6] Žalovaný 1) se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Žalovaný 2) se k podané kasační stížnosti vyjádřil přípisem ze dne 6. 3. 2018, ve kterém uvedl, že považuje podanou kasační stížnost za zcela nedůvodnou, a navrhl její zamítnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je projednatelná, po jejím posouzení dospěl soud k závěru, že není důvodná.

[9] Žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků městský soud nevyhověl, neboť u stěžovatele nebyly prokázány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odstavec 3 s. ř. s. Stěžovatel ani na dodatečnou výzvu soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 11 A 225/2017 - 6, neprokázal tvrzení o svých natolik nepříznivých finančních a majetkových poměrech, aby bylo možno učinit závěr o tom, že splňuje předpoklady pro přiznání osvobození. Městský soud tedy postupoval správně, když stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal.

[10] Stěžovatel žádal rovněž o ustanovení zástupce z řad advokátů. Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením žalobci zástupce, pokud žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv. Městský soud správně dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal skutečnosti nasvědčující závěru, že by splňoval faktické předpoklady pro osvobození od soudního poplatku. Bez ohledu na skutečnost, že zastoupení žalobce bylo v dané věci třeba

k ochraně jeho práv, nebylo možno návrhu stěžovatele vyhovět, neboť nebyla splněna jedna ze dvou zákonem stanovených podmínek. Městský soud návrh stěžovatele správně zamítl.

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud postupoval v souladu se zákonem, a právo stěžovatele na spravedlivý proces nebylo zkráceno. Námitka stěžovatele je nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[12] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jako procesně úspěšný účastník řízení o kasační stížnosti na jejich náhradu zásadně měl právo, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly, a proto mu jejich náhradu soud nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu